2025/2404

28.11.2025

SKLEP KOMISIJE (EU) 2025/2404

z dne 28. novembra 2024

o vnaprejšnjem davčnem stališču SA.38375 (2014/C) (ex 2014/NN) – Luksemburg – Domnevna pomoč družbi FFT

(notificirano pod dokumentarno številko C(2024) 8564)

(Besedilo v angleškem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 108(2), prvi pododstavek, Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1), točka (a), Sporazuma,

po pozivu zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima določbama ([1]), in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

(1) Komisija je z dopisom z dne 19. junija 2013 na Veliko vojvodstvo Luksemburg (v nadaljnjem besedilu: Luksemburg) naslovila zahtevo za informacije in zahtevala podrobne informacije o praksi te države na področju vnaprejšnjih davčnih stališč ([2]).

(2) Luksemburg je odgovoril z dopisom z dne 17. julija 2013, v katerem je navedel splošen odgovor in del zahtevanih informacij. Luksemburg ni odgovoril na zahtevo Komisije po predložitvi seznama vnaprejšnjih davčnih stališč, ki jih je v letih 2010, 2011 in 2012 izdala njegova davčna uprava, niti ni predložil nekaterih drugih zahtevanih informacij.

(3) Luksemburg in Komisija sta se sestala 11. oktobra 2013. Luksemburg je nato v dopisu z dne 14. oktobra 2013 izrazil dvome o tem, ali bi lahko pravna podlaga, na katero se sklicuje Komisija, zajemala tisto, kar je po njegovem mnenju široka in splošna zahteva za informacije. Komisija je na ta dopis odgovorila z dopisom z dne 15. oktobra 2013.

(4) V novih izmenjavah dopisov med Luksemburgom (dopisa z dne 11. novembra in 2. decembra 2013) in Komisijo (dopisa z dne 14. novembra in 12. decembra 2013) je Luksemburg pojasnil, da zaradi oblikovanja nove vlade ne more odgovoriti na zahtevo Komisije po informacijah. Komisija je zato odobrila podaljšanje roka za odgovor do 15. januarja 2014.

(5) Luksemburg je z dopisom z dne 15. januarja 2014 predložil 22 vnaprejšnjih davčnih stališč za obdobje 2010–2013, pri čemer so bila v njih imena davčnih zavezancev zakrita. Po mnenju Luksemburga so bila ta stališča reprezentativna za luksemburško prakso na področju vnaprejšnjih davčnih stališč.

([1]) UL C 369, 17.10.2014, str. 37.
([2]) Navedeni dopis je bil poslan pod številko HT.4020 – Prakse izdajanja davčnih stališč.

(6) Eno od teh vnaprejšnjih davčnih stališč se je nanašalo na vnaprejšnji cenovni sporazum z družbo FFT. Luksemburška davčna uprava se je z dopisom z dne 3. septembra 2012 strinjala z vnaprejšnjim cenovnim sporazumom, ki ga je predlagal davčni svetovalec (v nadaljnjem besedilu: zadevno vnaprejšnje davčno stališče ali vnaprejšnji cenovni sporazum FFT ([3])). Vnaprejšnji cenovni sporazum FFT se je nanašal na naslednje dokumente ([4]):

(a) dopis družbe KPMG (v nadaljnjem besedilu: davčni svetovalec) v imenu svoje stranke, družbe FFT, z dne 14. marca 2012, v katerem prosi luksemburško davčno upravo za odobritev vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;

(b) poročilo o transfernih cenah, ki vsebuje analizo transfernih cen in ga je pripravil davčni svetovalec v podporo navedeni zahtevi.

(7) Komisija je z dopisom z dne 7. marca 2014 od Luksemburga zahtevala, naj potrdi, da je davčni zavezanec, ki je v vnaprejšnjem cenovnem sporazumu FFT naveden kot družba FFT, družba Fiat Finance and Trade Ltd. Poleg tega je navedla, da na podlagi predloženih informacij ne more izključiti, da vnaprejšnji cenovni sporazum FFT predstavlja državno pomoč, ki je odobrena družbi FFT in ni združljiva z notranjim trgom. Komisija je od Luksemburga zahtevala, naj predloži dodatne informacije, ki so pomembne za oceno vnaprejšnjega cenovnega sporazuma FFT.

(8) Komisija je 24. marca 2014 na podlagi člena 10 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ([5]) sprejela odredbo za predložitev podatkov, s katero je od Luksemburga zahtevala seznam vnaprejšnjih davčnih stališč iz uvodne izjave 2.

(9) Luksemburg je 24. aprila 2014 odgovoril na dopis z dne 7. marca 2014 in potrdil, da nima nobenih dodatnih koristnih informacij, potrebnih za presojo vnaprejšnjega cenovnega sporazuma FFT. V zvezi z vprašanjem, ali je družba FFT družba Fiat Finance and Trade Ltd, se je skliceval na določbe o zaupnosti iz luksemburške zakonodaje in trdil, da mu te določbe prepovedujejo potrditi identiteto zadevnega davčnega zavezanca.

(10) Komisija je s sklepom z dne 11. junija 2014 začela formalni postopek preiskave na podlagi člena 108(2) Pogodbe (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka) ([6]) v zvezi z vnaprejšnjim cenovnim sporazumom FFT. Sklep o začetku postopka je bil združen z odredbo za predložitev podatkov, s katero se je od Luksemburga zahtevalo, naj predloži dodatne informacije o vnaprejšnjem cenovnem sporazumu FFT. Komisija je od Luksemburga zlasti zahtevala, da potrdi identiteto upravičenca do navedenega ukrepa.

(11) Luksemburg je z dopisom z dne 14. julija 2014 predložil pripombe k sklepu o začetku postopka. Navedel je tudi, da mu ni treba odgovoriti na vprašanja iz sklepa o začetku postopka ali odredbe za predložitev podatkov, ker Komisija ni mogla ugotoviti obstoja državne pomoči.

(12) Komisija je z dopisom z dne 14. avgusta 2014 Luksemburg prosila, naj predloži manjkajoče informacije, navedene v sklepu o začetku postopka in odredbi za predložitev podatkov. Poleg tega je Luksemburg zaprosila za dovoljenje, da vprašanja, na katera ni dobila odgovora, naslovi neposredno na družbo FFT v skladu s členom 6a(6) Uredbe (ES) št. 659/1999.

(13) Luksemburg je 3. septembra 2014 delno odgovoril na še neodgovorjena vprašanja in navedel, da je del zahtevanih podatkov, s katerim ne razpolaga, poslovna skrivnost družbe FFT. Poleg tega je potrdil, da je družba FFT družba Fiat Finance and Trade Ltd, in Komisiji dovolil, da svoja vprašanja naslovi neposredno nanjo.

(14) Sklep o začetku postopka je bil 17. oktobra 2014 objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ([7]). Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe o sklepu. Komisija je z dopisom z dne 30. oktobra 2014 prejela pripombe družbe FFT.

([3]) Vnaprejšnji cenovni sporazum.
([4]) Luksemburg je nekatere informacije redigiral, zlasti imena družb in odvisnih družb.
([5]) Uredba (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, 27.3.1999, str. 1). Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 24.9.2015, str. 9).
([6]) Domnevna pomoč družbi FFT (SA.38375) [2014] UL C 369, 17.10.2014, str. 37.
([7]) UL C 369, 17.10.2014, str. 37.

(15) Luksemburg je 22. decembra 2014 predložil seznam upravičencev do vnaprejšnjih davčnih stališč, da bi izpolnil zahtevo Komisije po informacijah z dne 19. junija 2013. Ta seznam je vseboval vnaprejšnja davčna stališča, ki jih je luksemburška davčna uprava sprejela v letih 2010, 2011 in 2012.

(16) Luksemburg je z dopisom z dne 5. januarja 2015 predložil pripombe v zvezi s pripombami tretjih oseb k sklepu o začetku postopka.

(17) Komisija je 12. februarja 2015 sprejela sklep, s katerim je Luksemburg obvestila, da je v skladu s členom 6a Uredbe (ES) št. 659/1999 ugotovila, da formalni postopek preiskave v zvezi z zadevnim vnaprejšnjim davčnim stališčem doslej ni dal rezultatov. Na navedeni podlagi in z dovoljenjem Luksemburga ([8]) je lahko Komisija svoja vprašanja naslovila neposredno na družbo FFT.

(18) Komisija je z dopisoma z dne 20. februarja 2015 Luksemburgu in družbi FFT poslala zahtevo za informacije.

(19) Družba FFT je v elektronski pošti z dne 26. februarja in 3. marca 2015 prosila za pojasnila v zvezi z zahtevo za informacije in podaljšanje roka za odgovor, ki ga je Komisija odobrila v elektronski pošti z dne 5. marca 2015.

(20) Komisija je 23. marca 2015 v odgovoru na seznam vnaprejšnjih davčnih stališč, ki ga je Luksemburg poslal 22. decembra 2014, zaprosila za dodatne informacije v zvezi z vnaprejšnjimi davčnimi stališči za leta 2010, 2011 in 2012 ([9]).

(21) Luksemburg je na zahtevo za informacije, ki jo je Komisija poslala 20. februarja 2015 ([10]), odgovoril z dopisom z dne 24. marca 2015.

(22) Družba FFT je na zahtevo za informacije, ki jo je Komisija poslala 20. februarja 2015, odgovorila z dopisom z dne 31. marca 2015.

(23) Luksemburg je 23. aprila 2015 predložil dodatne informacije o 1 900 stališčih izmed vnaprejšnjih davčnih stališč, ki so navedena v njegovem odgovoru z dne 22. decembra 2014.

(24) Družba FFT, Luksemburg in Komisija so se sestali 27. aprila 2015, nato pa je Luksemburg v dopisih z dne 4. junija 2015, 18. junija 2015 in 10. julija 2015 predložil dodatne informacije.

(25) Finančni direktor družbe Fiat Chrysler Automobiles N.V., ki je nasledila družbo Fiat S.p.A., Luksemburg in Komisija so se sestali 15. julija 2015.

(26) Komisija je 21. oktobra 2015 zaključila formalni postopek preiskave v zvezi z vnaprejšnjim cenovnim sporazumom FFT s sprejetjem končnega sklepa (v nadaljnjem besedilu: sklep o zaključku postopka ([11])). V navedenem sklepu je ugotovila, da zadevno vnaprejšnje davčno stališče pomeni pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe. Ugotovljeno je bilo, da ta pomoč ni združljiva z notranjim trgom in da jo je Luksemburg nezakonito izvajal v nasprotju s členom 108(3) Pogodbe. Luksemburgu je bilo naloženo, naj zagotovi vračilo zneska nezdružljive in nezakonite pomoči, ki jo je prejela družba FTT.

(27) Družba FFT in Luksemburg sta 29. oziroma 30. decembra 2015 vložila tožbi za razglasitev ničnosti sklepa o zaključku postopka.

(28) Splošno sodišče je 24. septembra 2019 ti tožbi zavrnilo in potrdilo sklep Komisije o zaključku postopka ([12]).

(29) Sodišče je 8. novembra 2022 razveljavilo sodbo Splošnega sodišča z dne 24. septembra 2019 in razglasilo ničnost sklepa Komisije o zaključku postopka (v nadaljnjem besedilu: sodba v zadevi FIAT ([13])), pri čemer sklep o začetku postopka ostaja nespremenjen. Zato je formalni postopek preiskave zadevnega vnaprejšnjega davčnega stališča, opisan v oddelku 2.2, še vedno odprt in ga je treba zaključiti.

([8]) Glej uvodno izjavo 13.
([9]) Pod številko zadeve SA.37267 – Prakse izdajanja davčnih stališč – Luksemburg.
([10]) Dopis z dne 24. marca 2015 je bil Komisiji poslan 24. marca 2014 in nato ponovno 26. marca 2015.
([11]) Državna pomoč, ki jo je Luksemburg odobril družbi Fiat (SA.38375), Sklep Komisije (EU) 2016/2326 [2015] (UL L 351, 22.12.2016, str. 1).
([12]) Združeni zadevi T-755/15 in T-759/15, Luksemburg in Fiat Chrysler Finance Europe/Komisija, ECLI:EU:T:2019:670.
([13]) Združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe in Irska/Komisija, ECLI:EU:C:2022:859.

2. **OPIS UKREPA**

2.1 **Upravičenec**

(30) Družba FFT je del skupine Fiat. V času zadevnega vnaprejšnjega davčnega stališča so skupino Fiat sestavljale Fiat S.p.A., družba italijanskega prava s sedežem v Torinu, in vse družbe pod njenim nadzorom (v nadaljnjem besedilu skupaj: Fiat ali skupina Fiat). Po združitvi družb Fiat S.p.A. in Fiat Investments N.V. 12. oktobra 2014 je družba Fiat Chrysler Automobiles N.V. nasledila družbo Fiat S.p.A.

(31) Fiat je opravljal industrijsko dejavnost in finančne storitve v avtomobilskem sektorju. Dejaven je bil na področju projektiranja, inženiringa, proizvodnje, distribucije in prodaje vozil za množični trg. Njegove blagovne znamke so vključevale Fiat, Alfa Romeo, Lancia, Abarth, Ferrari, Maserati in več blagovnih znamk Chrysler. Poleg tega je bil Fiat dejaven tudi v sektorju sestavnih delov, proizvodnih sistemov in poprodajnih storitev/proizvodov. Skupina je v podporo svojim avtomobilskim dejavnostim zagotavljala tudi maloprodajne in trgovske finančne storitve, storitve zakupa in najema (prek odvisnih družb, skupnih podjetij in poslovnih sporazumov s specializiranimi ponudniki finančnih storitev). Leta 2013 je Fiat sporočil prihodke v višini 86 816 milijonov EUR in čisti dobiček v višini 1 951 milijonov EUR. Leta 2012 so ti zneski znašali 83 957 milijonov EUR (prihodki) oziroma 896 milijonov EUR (čisti dobiček).

(32) Družba FFT je zagotavljala zakladniške storitve in financiranje družbam skupine Fiat s sedežem (predvsem) v Evropi (razen v Italiji) ter upravljala več struktur za združevanje denarnih sredstev za družbe skupine. Družba FFT je bila v približno 40-odstotni lasti družbe Fiat S.p.A. in 60-odstotni lasti družbe Fiat Finance S.p.A., ki je bila odvisna družba v stoodstotni lasti družbe Fiat S.p.A ([14]). Družba FFT je v letih 2012 in 2013 zabeležila dohodke pred obdavčitvijo v višini 1 572 300 EUR oziroma 2 334 301 EUR ([15]).

(33) Poročilo o transfernih cenah, ki ga je Luksemburg predložil 15. januarja 2014, je vsebovalo naslednje informacije o družbi FFT in skupini Fiat. Družba Fiat je centralizirala svoje finančne naloge in zakladniške funkcije, tako da so vse dejavnosti na področju financiranja, finančnih storitev za družbe, bančnih povezav, upravljanja valutnih in obrestnih tveganj, združevanja denarnih sredstev, dejavnosti na denarnem trgu, upravljanja denarnih sredstev ter odreditve plačil in izterjave izvajale zakladniške družbe znotraj skupine (v nadaljnjem besedilu skupaj: zakladniške družbe).

(34) Zakladniške družbe so organizirane na naslednji način:

(a) Fiat Finance S.p.A. je bila zakladniška družba s sedežem v Italiji, odgovorna za usklajevanje financiranja družb skupine s sedežem v Italiji;

(b) družba FFT je opravljala zakladniške funkcije za družbe skupine s sedežem v Evropi (razen v Italiji);

(c) družba Fiat Finance North America, Inc. (v nadaljnjem besedilu: družba FFNA) je opravljala zakladniške funkcije za družbe skupine s sedežem v Združenih državah;

(d) družba Fiat Finance Canada Ltd (v nadaljnjem besedilu: družba FFC) je opravljala zakladniške funkcije za družbe skupine s sedežem v Kanadi;

(e) družba Fiat Finanças Brasil Ltda je opravljala zakladniške funkcije za družbe skupine s sedežem v Braziliji.

(35) Čezmejne transakcije med družbami znotraj skupine, ki jih je sklenila družba FFT, bi bilo mogoče razvrstiti v dve glavni kategoriji: (i) transakcije z drugimi zakladniškimi družbami (znotraj sektorja) in (ii) transakcije z družbami skupine (znotraj skupine).

(36) Družba FFT je opravljala naslednje naloge: tržno financiranje in likvidnostne naložbe, odnose z udeleženci na finančnih trgih, storitve usklajevanja in finančnega svetovanja za družbe v skupini, storitve upravljanja denarnih sredstev za družbe v skupini, kratkoročno (KR) in srednjeročno (SR) financiranje med družbami v skupini ter usklajevanje z drugimi zakladniškimi družbami.

([14]) Osnovni prospekt, Fiat S.p.A., 14. marec 2014.
([15]) Prav tam.

(37) Glavna tveganja, s katerimi so se na splošno soočale zakladniške družbe, so vključevala tržno tveganje, kreditno tveganje v zvezi z bančnimi vlogami ali drugimi podobnimi kratkoročnimi naložbami, tveganja, povezana z nasprotno stranko, in operativno tveganje.

(38) Družba FFT je upravljala veliko finančnih sredstev, ki so bila povezana predvsem s posojili znotraj skupine, terjatvami do družb v skupini in v manjši meri z bančnimi vlogami. Pri tem je uporabljala računalniške sisteme, ki so bili nujni za opravljanje dnevnih transakcij in spremljanje stanja na finančnih trgih.

2.2 **Zadevno vnaprejšnje davčno stališče**

(39) Ta sklep se nanaša na vnaprejšnji cenovni sporazum FFT, vnaprejšnje davčno stališče v zvezi s transfernimi cenami, ki ga je Luksemburg sprejel v korist družbi FFT v dopisu z dne 3. septembra 2012. Zadevno vnaprejšnje davčno stališče potrjuje metodo za dodelitev dobička znotraj skupine Fiat družbi FFT, ki jo je predlagal davčni svetovalec skupine in ki ji omogoča, da določi letni znesek davka od dohodkov pravnih oseb, ki ga mora plačati v Luksemburgu.

(40) Dokumenti, ki jih je Luksemburg poslal Komisiji kot sestavne elemente v podporo zadevnemu vnaprejšnjemu davčnemu stališču, vsebujejo dva dopisa in poročilo o transfernih cenah iz uvodne izjave 6.

(41) Luksemburška davčna uprava je z dopisom z dne 3. septembra 2012 potrdila, da „je bila spodnja analiza transfernih cen opravljena v skladu z okrožnico 164/2 z dne 28. januarja 2011 in da spoštuje neodvisno tržno načelo“ (sic). Drugače povedano, luksemburška davčna uprava je priznala, da je analiza transfernih cen, ki jo je opravil davčni svetovalec in je navedena v poročilu o transfernih cenah, podlaga za tržno naravnano plačilo za naloge, ki jih je opravljala družba FFT, in tveganja, ki jih je nosila. „Tržno naravnano plačilo“ družbe FFT, kot je bilo določeno v poročilu o transfernih cenah in sprejeto v zadevnem vnaprejšnjem davčnem stališču, je bilo naslednje: „študija transfernih cen določa ustrezno plačilo, ki temelji na tveganem kapitalu in kapitalu za plačilo nalog, ki jih družba opravlja, v znesku 2,542 milijona EUR v razponu +/– 10 %.“ Za čisti dobiček, ki ga je družba FFT ustvarila na podlagi tega plačila, je bila uporabljena običajna, 28,8-odstotna stopnja davka od dohodkov pravnih oseb v Luksemburgu. V dopisu je bilo poleg tega navedeno, da odločba, ki jo je sprejela davčna uprava, velja pet let (to je za davčna leta od 2012 do 2016).

(42) V skladu s poročilom o transfernih cenah se za najprimernejšo metodo za določitev obdavčljivega dobička družbe FFT znotraj skupine Fiat šteje metoda stopnje čistega dobička (*méthode transactionnelle de la marge nette*, v nadaljnjem besedilu: metoda MTMN). Po mnenju davčnega svetovalca je bila metoda MTMN še posebej ustrezna, ko v okviru transakcije ena stranka ni zagotavljala dragocenih in edinstvenih prispevkov. Ker je po mnenju davčnega svetovalca to veljalo za družbo FFT, ki je opravljala le finančne storitve, je bila ta metoda najprimernejša za določitev primerljive tržne cene v skladu s smernicami Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) za določanje transfernih cen za mednarodna podjetja in davčne uprave (v nadaljnjem besedilu: smernice OECD) ([16]).

(43) V poročilu o transfernih cenah je davčni svetovalec določil plačilo družbi FFT, ki predstavlja obdavčljivi prihodek, glede na kapitalska sredstva, ki jih ta družba potrebuje, da opravlja svoje naloge in nosi tveganja, ki jim je izpostavljena, pri čemer se upoštevajo uporabljena sredstva.

(44) To plačilo je bilo določeno na naslednji način: (i) z oceno „lastnega kapitala, izpostavljenega tveganju“ družbe FFT; (ii) z opredelitvijo lastnega kapitala družbe FFT, uporabljenega za opravljanje nalog in podpiranje finančnih naložb; (iii) z oceno pričakovanega plačila za „lastni kapital, izpostavljen tveganju“ družbe FFT z uporabo modela ocenjevanja finančnih sredstev (*modèle d'évaluation des actifs financiers*, v nadaljnjem besedilu: MEDAF) in opredelitvijo donosa za plačilo lastnega kapitala, uporabljenega za opravljanje nalog, ter (iv) z izračunom skupne donosnosti, ki jo je treba pustiti družbi FFT za plačilo tveganja, ki jih nosi, in naloge, ki jih opravlja, s kombinacijo rezultatov iz faz (i), (ii) in (iii).

(45) V tem sklepu je ocenjeno, ali metoda določanja transfernih cen, odobrena v zadevnem vnaprejšnjem davčnem stališču, vsebuje selektivno prednost, ki pomeni državno pomoč.

([16]) Smernice OECD za določanje transfernih cen za mednarodna podjetja in davčne uprave, OECD Publishing, Pariz, 2010.

3. OPIS UPOŠTEVNEGA PRAVNEGA OKVIRA

3.1 Navodila glede transfernih cen

(46) Ta sklep se nanaša na vnaprejšnje davčno stališče, ki potrjuje metodo določanja transfernih cen in je imenovano tudi vnaprejšnji cenovni sporazum. Vnaprejšnji cenovni sporazumi so dogovori, ki pred transakcijami znotraj skupine za davčne namene določajo ustrezen sklop meril za določanje transfernih cen za te transakcije v določenem obdobju.

(47) V tem okviru se določanje transfernih cen nanaša na cene, ki se zaračunajo za trgovinske posle med različnimi deli iste skupine podjetij, zlasti cene, določene za blago ali storitve, ki jih ena družba iz skupine podjetij proda oziroma zagotovi drugi družbi iz iste skupine. Določanje transfernih cen se torej nanaša na razporeditev dobička med različnimi deli iste skupine podjetij.

(48) Mednarodne korporacije plačujejo davke v jurisdikcijah, v katerih veljajo različne davčne stopnje. Dobiček po obdavčitvi, evidentiran na ravni skupine podjetij, je vsota dobičkov po obdavčitvi v vsaki državi, v kateri je korporacija obdavčena. Zato imajo lahko mednarodne korporacije pri razporejanju dobička med različne družbe v skupini podjetij finančno spodbudo, da čim več dobička razporedijo v jurisdikcije z nizkimi davki in čim manj dobička v jurisdikcije z visokimi davki, namesto da bi čim bolj povečale dobiček, prijavljen v posamezni državi.

(49) Da bi se dosegla pravična obdavčitev, je bil vzpostavljen mednarodno dogovorjen standard za določanje transfernih cen. V členu 9 vzorčne davčne konvencije OECD ([17]), ki se nanaša na obdavčenje povezanih podjetij, je zato določeno tako imenovano neodvisno tržno načelo, v skladu s katerim se cene v transakcijah med družbami v skupini določijo v skladu s tržnimi cenami. Neodvisno tržno načelo je podrobneje opredeljeno v smernicah OECD.

4. RAZLOGI ZA ZAČETEK FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE

(50) Komisija je v sklepu o začetku postopka izrazila dvome o združljivosti zadevnega vnaprejšnjega davčnega stališča z notranjim trgom. Zlasti je izrazila dvome o tem, da je bilo z metodo določanja transfernih cen, ki je bila potrjena v zadevnem vnaprejšnjem davčnem stališču, določeno tržno naravnano plačilo za družbo FFT.

(51) Komisija je v sklepu o začetku postopka ugotovila, da zadevno vnaprejšnje davčno stališče zadevnim podjetjem ne bi smelo omogočiti nižje obdavčitve kot drugim podjetjem v podobnem pravnem in dejanskem položaju. Davčni organi se lahko s tem, ko na podlagi diskrecijske prakse davčnih stališč dopustijo, da mednarodne družbe pri določanju poslovnih pogojev za transakcije znotraj skupine odstopajo od tržnih pogojev, odpovejo obdavčljivim prihodkom v svoji jurisdikciji in se tako odrečejo državnim sredstvom. Tako je zlasti, kadar davčni organi dopustijo poslovne pogoje, ki odstopajo od pogojev, ki prevladujejo med neodvisnimi gospodarskimi subjekti.

(52) Poleg tega je Komisija v sklepu o začetku postopka navedla, da je bilo treba za ugotovitev, ali je metoda za določitev obdavčljivih dohodkov podjetja zagotovila prednost, navedeno metodo primerjati s splošnim davčnim sistemom, in sicer na podlagi razlikovanja med prihodki in izgubo podjetja, ki svoje dejavnosti opravlja pod običajnimi tržnimi pogoji. Komisija je tako trdila, da kadar se je vnaprejšnji cenovni sporazum nanašal na sporazume o transfernih cenah med povezanimi družbami znotraj skupine podjetij, ta sporazum ne bi smel odstopati od dogovora ali plačila, ki bi ga sprejel preudaren neodvisni subjekt, ki deluje pod običajnimi tržnimi pogoji (tj. po neodvisnem tržnem načelu) ([18]).

([17]) Vzorčna davčna konvencija o dohodku in kapitalu iz leta 2010 (celotna različica), OECD Publishing, Pariz, 2012.
([18]) Odločba Komisije 2003/757/ES [2003] – Belgijski centri za usklajevanje (UL L 282, 30.10.2003, str. 25), uvodna izjava 95.

(53) V zvezi s tem se je Komisija v sklepu o začetku postopka sklicevala na sodno prakso, v skladu s katero je mogoče tržne pogoje doseči s transfernimi cenami, določenimi po neodvisnem tržnem načelu. Natančneje, če, nasprotno, metoda obdavčitve transakcij znotraj skupine ni bila v skladu z neodvisnim tržnim načelom ([19]) in bi privedla do davčne osnove, ki bi bila nižja od tiste, ki bi izhajala iz pravilnega izvajanja tega načela, bi zadevni družbi zagotovila selektivno prednost ([20]).

(54) V tem okviru je Komisija ugotovila, da so smernice OECD referenčni dokument, v katerem so priporočene metode za določitev približka primerljivih tržnih cen, in da so bile v prejšnjih odločbah Komisije v ta namen ohranjene kot ustrezne smernice ([21]).

(55) Zato se je Komisija v sklepu o začetku postopka – in kot je podrobneje pojasnjeno v nadaljevanju – oprla na avtonomno neodvisno tržno načelo. Pri opredelitvi neodvisnega tržnega načela v okviru ocene državne pomoči v tej zadevi se ni oprla na nacionalno pravo, zlasti člen 164(3) L.I.R ([22]), in okrožnico ([23]).

(56) Komisija je na podlagi navedenega avtonomnega neodvisnega tržnega načela, kot je opredeljeno zgoraj, v sklepu o začetku postopka izrazila naslednje dvome, ki so se torej nanašali izključno na skladnost zadevnega vnaprejšnjega davčnega stališča z neodvisnim tržnim načelom, kot je določeno v sodni praksi, navedeni v uvodnih izjavah 52 in 53, in kot je določeno v smernicah OECD.

(57) Prvič, Komisija je predhodno sklenila, da je v zadevnem vnaprejšnjem davčnem stališču za dejavnosti družbe FFT v Luksemburgu odobrena nespremenljiva davčna osnova v višini 2,542 milijona EUR (+/– 10 %), ki bi se lahko le zelo malo spreminjala in bi ostala stabilna, tudi če bi se na primer dejavnosti družbe FFT, na podlagi katerih je določena davčna osnova, zelo povečale.

(58) Drugič, Komisija je izrazila dvome glede ustreznosti metode, s katero je davčni svetovalec družbe FFT ocenil plačilo te družbe. Davčni svetovalec je v analizi transfernih cen za izračun tega plačila uporabil metodo MTMN, ki je posredna metoda. V skladu s predhodnimi ugotovitvami Komisije je bila uporaba neposrednih metod in zlasti metode primerljivih prostih cen prednostna v primerih, ko je bilo mogoče na trgu opaziti primerljive transakcije. V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da Chrysler, ameriška družba skupine Fiat, sredstva za financiranje svojih dejavnosti pridobiva neposredno na kapitalskih trgih in da bi nekatere od teh transakcij lahko bile primerljive s transakcijami, ki jih opravlja družba FFT.

(59) Tretjič, v zvezi z uporabo modela MEDAF za oceno zahtevane donosnosti lastnega kapitala je Komisija izrazila dvom, da je davčni svetovalec družbe FFT pravilno uporabil model MEDAF. Poudarila je, da sta oba elementa, ki na podlagi modela MEDAF določata plačilo družbe FFT, to sta znesek poplačanega lastnega kapitala in višina plačila za ta znesek lastnega kapitala, določena prenizko.

([19]) Državno pomoč lahko vključujejo zlasti vnaprejšnja davčna stališča, ki davčnim zavezancem omogočajo uporabo neustreznih metod določanja transfernih cen za izračun obdavčljivega dobička, npr. z uporabo fiksnih marž za metodo dodatka na stroške ali metodo preprodajnih cen za določitev ustreznih transfernih cen – glej Odločbo Komisije 2003/438/ES [2002] o državni pomoči C 50/2001 – Luksemburške finančne družbe (UL L 153, 20.6.2003, str. 40), uvodni izjavi 43 in 44; Odločbo Komisije 2003/501/ES [2002] o državni pomoči C 49/2001 – Luksemburški centri za usklajevanje (UL L 170, 9.7.2003, str. 20), uvodne izjave 46, 47 in 50; Odločbo Komisije 2003/755/ES [2003] – Belgijski centri za usklajevanje (UL L 282, 30.10.2003, str. 25), uvodne izjave 89 do 95, ter povezani združeni zadevi C-182/03 in C-217/03, Belgija in Forum 187/Komisija, ECLI:EU:2006:416, točki 96 in 97; Odločbo Komisije 2004/76/ES [2003] – Francoska davčna ureditev za mednarodne sedeže podjetij in logistične centre (UL L 23, 28.1.2004, str. 1), uvodni izjavi 50 in 53.

([20]) Glej združeni zadevi C-182/03 in C-217/03, Belgija in Forum 187/Komisija, ECLI:EU:C:2006:416, točka 95.

([21]) Odločba Komisije 2003/757/ES [2003] – Belgijski centri za usklajevanje (UL L 282, 30.10.2003, str. 25).

([22]) Člen 164(3) luksemburškega zakonika o davku od dohodkov (*Loi modifiée du 4.12.1967 concernant l'impôt sur le revenu*, v nadaljnjem besedilu: L.I.R.).

([23]) Okrožnica L.I.R. št. 164/2 z dne 28. januarja 2010 (v nadaljnjem besedilu: okrožnica).

(60) V zvezi z zneskom poplačanega lastnega kapitala je v zadevnem vnaprejšnjem davčnem stališču uporaba modela MEDAF sprejeta samo za del lastnega kapitala, ki je označen kot „lastni kapital, izpostavljen tveganju“, medtem ko se lastni kapital, vložen v družbi FFNA in FFC, odšteje od lastnega kapitala, ki ga je treba poplačati, ne da bi za to obstajala dobra razlaga. Poleg tega se je izkazalo, da je izračun „lastnega kapitala, izpostavljenega tveganju“ povzročil, da je davčna osnova prenizka, saj ni vključeval sredstev znotraj skupine. Komisija je v sklepu o začetku postopka izpodbijala predpostavko, da pri transakcijah z družbami znotraj skupine ni kreditnega tveganja. Izrazila je tudi dvom v izračun minimalnih kapitalskih zahtev za tveganje neplačila nasprotne stranke in kreditno tveganje. Zlasti ni bil utemeljen sorazmerno nizek, 20-odstotni koeficient uteži tveganja za tveganje neplačila nasprotne stranke, prav tako pa ni bilo podatkov o tem, kaj je predvideno, če bi se regulativni okvir bistveno spremenil. V poročilu davčnega svetovalca o transfernih cenah ni bilo pojasnjeno, zakaj je „razlika med obračunanimi prihodkom od obresti za bančne vloge in obračunanimi dolgovanimi obrestmi za bančna posojila“ dober pokazatelj operativnega tveganja. Tudi ni bilo pojasnjeno, zakaj je treba uporabiti 15-odstotno utež tveganja. Prav tako ni bilo pojasnjeno, zakaj je tveganje neplačila nasprotne stranke pomnoženo s 6 % in ne z 8 %, čeprav so minimalne kapitalske zahteve, določene v okviru Basel II ([24]) za tveganje neplačila nasprotne stranke, na katere se poročilo o transfernih cenah izrecno sklicuje, 8-odstotne.

(61) V zvezi s plačilom, uporabljenim za ta kapital, je Komisija izrazila dvom v določitev količnika beta, kajti zdi se, da je prenizek v primerjavi s količnikom beta drugih primerljivih družb, ki zagotavljajo finančne storitve. Izrazila je tudi dvome glede izbire davčnega svetovalca, ki je za izračun količnika beta namesto mediane izbral 25. percentil.

(62) Četrtič, v zvezi s pričakovanim donosom lastnega kapitala, ki je opredeljen kot presežen, je Komisija izrazila dvome glede dejstva, da je v zadevnem vnaprejšnjem davčnem stališču brez kakršne koli utemeljitve sprejeta uporaba zelo nizke, 0,87-odstotne stopnje.

(63) Komisija je ob upoštevanju teh dvomov v svoje sklepu o začetku postopka začasno ugotovila, da je bila z zadevnim vnaprejšnjim davčnim stališčem družbi FFT zagotovljena selektivna prednost, saj je plačilo odstopalo od rezultata po neodvisnem tržnem načelu. Ker so vsi ostali pogoji iz člena 107(1) PDEU izpolnjeni in ni očitne podlage za združljivost te pomoči v skladu s členom 107(2) ali (3) PDEU, je Komisija predhodno ugotovila, da je zadevno vnaprejšnje davčno stališče državna pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgom.

5. PRIPOMBE LUKSEMBURGA K SKLEPU O ZAČETKU POSTOPKA

5.1 O postopku Komisije

(64) Luksemburg je v zvezi s postopkom trdil, da v tej zadevi ni bil izveden pravilen postopek za izdajo odredbe za predložitev podatkov, ker Uredba (ES) št. 659/1999 Komisiji ne dovoljuje, da bi odredbe izdajala v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave. Preden bi lahko izdala tako odredbo, bi morala izvesti postopek iz člena 10 Uredbe (ES) št. 659/1999.

(65) Poleg tega je Luksemburg v zvezi z informacijami, zahtevanimi v odredbi, trdil, da Komisija ni pojasnila, zakaj je razkritje identitete upravičenca potrebno za presojo ukrepa z vidika pravil o državni pomoči. Luksemburg je pojasnil, da v tej fazi ne more razkriti imena. Nadalje je trdil, da zahtevane informacije niso bile pojasnjene, čeprav je bilo to potrebno v skladu s priročnikom Komisije za postopke.

(66) Luksemburg je trdil, da ker v sklepu o začetku postopka ni bilo pojasnjeno, zakaj je zadevno vnaprejšnje davčno stališče pomoč, ni mogel izvajati obveznosti mirovanja, zato je odobril predloženo davčno napoved družbe FFT na podlagi metodologije iz zadevnega vnaprejšnjega davčnega stališča.

([24]) Baselski odbor za bančni nadzor, Mednarodno približevanje merjenja kapitalske ustreznosti in kapitalskih standardov – spremenjeni okvir, junij 2004 (v nadaljnjem besedilu: okvir Basel II).

(67) Luksemburg je še trdil, da je Komisija kršila načela lojalnega sodelovanja, nepristranskosti in dobrega upravljanja, zlasti ker se ni odzvala na ponudbe za sestanek, ki bi Luksemburgu omogočil, da pojasni metodologijo, uporabljeno v zadevnem vnaprejšnjem davčnem stališču.

(68) Luksemburg je izpodbijal sklep Komisije o začetku postopka v zvezi z družbo FFT (z novo številko zadeve SA.38375), ki bi bil ločen od splošnega postopka o praksah Luksemburga na področju vnaprejšnjih davčnih stališč, začetega pod številko zadeve SA.37267. Ker je Luksemburg pri Splošnem sodišču vložil pritožbo zoper odredbo za predložitev podatkov, ki jo je Komisija sprejela v zadevi SA.37267, bi Komisija z odprtjem nove zadeve lahko umetno obšla razglasitev ničnosti navedene odredbe na podlagi zadeve SA.37267.

(69) Nazadnje je Luksemburg trdil, da je Komisija zlorabila pooblastila, ker je pomešala izvajanje diskrecijske pravice in preprosto razlago splošnega pravnega pravila. Natančneje, zadevno vnaprejšnje davčno stališče ni bilo v prosti presoji luksemburške davčne uprave, temveč je bilo skladno s členom 164(3) L.I.R. in okrožnico. Po mnenju Luksemburga je bilo pri uporabi navedenih določb neizogibno, da se bodo razlagale ob upoštevanju dejstev vsakega posameznega primera, da bi privedle do rešitev, ki jih določajo posebne okoliščine in ki temeljijo na teh posebnih okoliščinah. Komisija ni upoštevala razlik med diskrecijsko pravico na eni strani in razlago pravil, ki je vključevala abstraktne pravne pojme, ki jih je bilo treba nato uporabiti v zadevnem primeru, na drugi strani. Poleg tega Komisija s tem, ko je nadomestila razlago luksemburškega prava, ki so jo navedli nacionalni organi, ni upoštevala pristojnosti držav članic na področju neposrednega obdavčenja.

(70) Ker po mnenju Luksemburga njegova davčna uprava v primeru družbe FFT ni izvajala svoje diskrecijske pravice, Komisija ni mogla dokazati, da zadevno vnaprejšnje davčno stališče odstopa od običajne upravne prakse. Luksemburg je pojasnil, da njegovi upravni postopki temeljijo na načelih zakonitosti in enakosti, tako da so vsi davčni zavezanci, ki so v pretežno enakem položaju, deležni enake obravnave. Trdil je, da sklep o začetku postopka temelji na smernicah OECD in ne na luksemburški upravni praksi.

5.2 **O vsebinskih napakah v sklepu o začetku postopka**

(71) Luksemburg je na splošno trdil, da je Komisija naredila vsebinsko napako, s tem ko je kot referenčni sistem za določitev selektivne prednosti izbrala neodvisno tržno načelo, ki ni zajeto v nacionalnem pravu in praksi.

(72) Poleg tega je Luksemburg Komisiji očital, da v obravnavani zadevi ni uporabila zadevne nacionalne zakonske določbe, to je člena 164(3) L.I.R., in upravne prakse, ki iz njega izhaja, temveč da je za referenco izbrala samo smernice OECD. Komisija je tako določila metodo izračuna, ki se ji je zdela najprimernejša, medtem ko v luksemburškem pravu ni določeno, da je za določitev transfernih cen treba uporabiti določene metode. Komisija torej sploh ni upoštevala luksemburškega pravnega okvira in upravne prakse na tem področju.

(73) Poleg tega je Luksemburg trdil, da je Komisija napačno razlagala smernice OECD, ker je vzpostavila hierarhijo metod za določanje transfernih cen. Trdil je, da je bila izbira metode MTMN upravičena in združljiva s členom 164 L.I.R.

(74) V zvezi z dvomi, izraženimi v sklepu o začetku postopka, je Luksemburg Komisiji očital, da se preveč in preveč enostransko osredotoča na domnevno davčno strategijo na ravni skupine Fiat ter pri tem ne upošteva dejstva, da bi lahko imel Fiat, ker gre za skupino, druge razloge za to, da se je strukturiral, kot se je.

(75) Prvič, luksemburška davčna uprava se ni strinjala z „nespremenljivo davčno osnovo“, kot trdi Komisija. Obdavčljivi dohodek družbe FFT je bil odvisen od obsega odobrenih posojil in s poročilom o transfernih cenah se je samo določil razpon marže, ki jo je treba ustvariti, izražen v bazičnih točkah.

(76) Drugič, Luksemburg je v zvezi z zahtevanim zneskom lastnega kapitala in dvomi, ki jih je v zvezi s tem izrazila Komisija, menil, da je izbira okvira Basel II razumna, enako kot odločitev, da se udeležbe izključijo. Ker so se deleži poplačali z dividendami, ki jih izplačajo hčerinske družbe in katerih znesek se je lahko spreminjal glede na poslovni izid teh družb in njihove potrebe po reinvestiranju, koncept marže, ki bi jo uporabili za ta tok dohodkov, gospodarsko ni bil smiseln.

(77) Tretjič, Luksemburg je trdil, da je iz izračuna upravičeno tudi izključiti terjatve znotraj skupine, saj so bili dolgovi družbe FFT povezani z izrecnimi jamstvi v korist kreditodajalcev družbe FFT.

(78) Četrtič, Luksemburg je očital Komisiji, da izpodbija način, kako je bil izračunan količnik beta za določitev premije za tveganje.

(79) Nazadnje je Luksemburg trdil, da je Skupina za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij) izrecno potrdila, da je bila praksa na področju davčnih stališč v Luksemburgu skladna s kodeksom ravnanja in smernicami OECD, zato je načelo legitimnega pričakovanja pomenilo, da bi družba FFT morala imeti možnost, da zadevno vnaprejšnje davčno stališče uveljavlja celotno obdobje veljavnosti, to je pet let.

6. **PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI K SKLEPU O ZAČETKU POSTOPKA**

(80) Družba FFT je pripombe k sklepu o začetku postopka predložila 30. oktobra 2014 v dveh ločenih dokumentih.

6.1 **Prvi sklop pripomb družbe FFT**

(81) Prvi sklop pripomb družbe FFT se je nanašal na (i) domnevno napačno uporabo smernic OECD za določanje transfernih cenah s strani Komisije in (ii) domnevno neizpolnjevanje zahtevanega pravnega standarda za ugotavljanje selektivnosti v skladu s členom 107(1) Pogodbe.

6.1.1 *Napačna uporaba smernic OECD*

(82) Prvič, družba FFT je trdila, da se z luksemburško davčno upravo ni dogovorila za nespremenljiv obdavčljivi dohodek, temveč da se je dogovor nanašal samo na metodo plačila za naloge zakladništva, ki jih opravlja družba FFT.

(83) Drugič, družba FFT je navedla trditve v podporo izbiri metode MTMN kot najprimernejše metode. Pojasnila je, da neobstoj notranjih primerljivih transakcij izključuje možnost uporabe metode primerljivih prostih cen. Trdila je tudi, da bi imela izgube, če bi pri določitvi transfernih cen za posojila, odobrena družbam skupine, v metodi primerljivih prostih cen uporabila valorizacijo svojih obveznic.

(84) Družba FFT je tudi navedla, da čeprav določanje transfernih cen ni eksaktna znanost, se je kljub temu čim bolj potrudila oceniti tržno naravnano plačilo za svoje dejavnosti

(85) Tretjič, v zvezi z ustreznostjo lastnega kapitala družbe FFT in ker v okrožnici ni posebnih smernic za določitev ustrezne ravni lastnega kapitala, izpostavljenega tveganju, se je družba FFT odločila analizirati svoj lastni kapital, da bi ocenila, kolikšen delež lastnega kapitala je potreben za opravljanje dejavnosti in prevzemanje tveganj. V ta namen se je družba FFT sklicevala na okvir Basel II. Družba FFT je poleg tega pojasnila, da je bilo upravičeno izključiti deleže družbe FFT iz lastnega kapitala, izpostavljenega tveganju, ker se dejavnosti udeležbe niso upoštevale za namene zadevnega vnaprejšnjega davčnega stališča. Poleg tega se znesek lastnega kapitala v vrednosti naložb v odvisne družbe družbe FFT ni upošteval, ker je vključeval naložbe v povezane družbe, ki niso portfeljske in so poplačane z dividendami. Vendar dividende niso bile predmet analiz transfernih cen, kar je bilo skladno z okvirom Basel II in členom 57 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (direktiva o kapitalskih zahtevah, v nadaljnjem besedilu CRD III) ([25]).

([25]) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 1), kakor je bila spremenjena.

(86) Četrtič, v zvezi z analizo Komisije, ki se nanaša na obravnavanje terjatev znotraj skupine in dejstvom, da vnaprejšnji cenovni sporazum FFT ni upošteval vseh sredstev, razen tistih, ki niso v lasti tretjih oseb, je družba FFT trdila, da je bonitetna ocena skupine že upoštevana v strošku financiranja skupine s strani družbe FFT. Ker so imele družba FFT in vse povezane družbe skupine enako bonitetno oceno kot družba Fiat S.p.A., družba FFT ni bila izpostavljena večjemu kreditnemu tveganju, ko je šlo za njena posojila povezanim družbam v skupini. Glede na navedeno je družba FFT dodatno pojasnila, kako je bila določena obrestna mera, ki jo je zaračunala.

(87) Petič, po mnenju družbe FFT je bila uporaba 6-odstotnega koeficienta za tveganju prilagojena sredstva upravičena, saj se je to ujemalo z načinom, kako družba FFT razume okvir Basel II, ki so ga na nekaterih ozemljih EU (na primer v Italiji) lokalni regulativni organi prenesli na nebančne finančne institucije v skladu s CRD. Družba FFT je nadalje trdila, da sta utež tveganja za izpostavljenost sredstev in operativno tveganje v skladu z okvirom Basel II. V zvezi s kakršno koli morebitno spremembo regulativnega okvira je družba FFT trdila, da tudi v okviru Basel III ([26]) in Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij ([27]) (v nadaljnjem besedilu: CRD IV) ustrezna merila še vedno veljajo.

(88) Šestič, v zvezi z dvomi, ki jih je Komisija izrazila glede količnika beta, je družba FFT trdila, da bi tržno območje, tudi če bi izključili določena primerljiva podjetja (na primer nacionalne banke), ostalo skoraj popolnoma enako. Ker je družba FFT delovala kot zakladniška družba, je menila, da so količniki beta finančnih družb najustreznejši element za primerjavo. Poleg tega se je okrožnica jasno nanašala na ponudnike finančnih storitev. Uporaba 25. percentila razpona primerljivih tržnih cen je bilo v skladu s smernicami OECD.

(89) Sedmič, družba FFT je ni strinjala s pomisleki Komisije, da je bil donos lastnega kapitala v višini 0,87 % prenizek. Presežni lastni kapital, to je lastni kapital, ki ni bil nujen za pokrivanje tveganj, ki jih v okviru svoje dejavnosti financiranja prevzema družba FFT, se je bodisi posodil drugi družbi skupine, ki je potrebovala dodatno financiranje, bodisi uporabil za financiranje stroškov poslovanja družbe FFT v okviru zagotavljanja finančnih storitev. Zato bi moralo biti plačilo prilagojeno kratkoročnim naložbam likvidnih sredstev.

6.1.2 *Analiza selektivnosti, ki jo je opravila Komisija*

(90) Družba FFT je trdila, da čeprav je analiza Komisije v zvezi s spoštovanjem neodvisnega tržnega načela pravilna, v sklepu o začetku postopka ni bilo nobenega dokaza, da je bila družba FFT deležna ugodnejše obravnave kot kateri koli drugi luksemburški davčni zavezanec v primerljivem pravnem in dejanskem položaju. V sklepu o začetku postopka ni bilo nobene primerjave med položajem družbe FFT in položajem drugih luksemburških davčnih zavezancev, na primer 21 drugih davčnih zavezancev, katerih vnaprejšnje cenovne sporazume je preučila Komisija. Družba FFT je lahko sklenila vnaprejšnji cenovni sporazum z luksemburško davčno upravo tako kot vsak drug luksemburški davčni zavezanec, ki je dejansko prisoten v Luksemburgu.

(91) Še več, ker je skupna stopnja davka od dohodkov pravnih oseb v Luksemburgu za družbo FFT znašala 28,8 % (za poslovno leto 2011), medtem ko je glavna stopnja davka od dohodka pravnih oseb v Italiji znašala približno 33 %, bi višji dobiček družbe FFT pomenil višje davčno priznane stroške v Italiji, saj je družba FFT večino posojil dodelila družbi Fiat Finance S.p.A. Zato ni jasno, kakšno vrsto „pomoči“ je dobila cela skupina, če je družba FFT v Luksemburgu prijavila nižji dobiček, zaradi česar je imela v Italiji nižjo davčno olajšavo za obresti.

([26]) Baselski odbor za bančni nadzor, Mednarodni regulativni okvir za bančni sektor (Basel III).

([27]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

6.2 **Drugi sklop pripomb družbe FFT**

6.2.1 *Vnaprejšnji cenovni sporazum ni zagotovil nobene „prednosti“*

(92) Drugi sklop pripomb družbe FFT se je začel s pojasnilom, kako pomembni so vnaprejšnji cenovni sporazumi na splošno; veljajo za del splošnega davčnega sistema in luksemburški davčni sistem jih sprejema. Vnaprejšnji cenovni sporazum FFT je upošteval smernice, določene v okrožnici, in ni odstopal od luksemburškega splošnega davčnega sistema.

(93) Luksemburška pravila o transfernih cenah, ki so bila podlaga za izdajo okrožnice, so bila del splošnega davčnega sistema. Luksemburška pravila o transfernih cenah niso odstopala od splošnega davčnega sistema v tem smislu, da so v praksi upoštevala smernice OECD za določanje transfernih cen in so bila namenjena ugotavljanju dobička po tržnem načelu.

(94) V zvezi z dvomi, ki jih je Komisija izrazila v sklepu o začetku postopka glede izbire metode za določanje transfernih cen, je družba FFT trdila, da je metoda MTMN splošno sprejeta metodologija, ki jo je odobril OECD in je v skladu z luksemburškim splošnim davčnim sistemom.

(95) Po mnenju družbe FFT bi morali imeti davčni organi določeno stopnjo diskrecije, kadar uporabljajo metodo MTMN, ki v zvezi z določitvijo obdavčljivega dobička nikdar ne da enega samega rezultata, ampak vrsto veljavnih rezultatov. Zato razlika med obdavčljivim dohodkom, ki ga je izračunala družba FFT (in ga je sprejela luksemburška davčna uprava), in domnevnim obdavčljivim dohodkom, ki ga je izračunala Komisija, ne bi smela šteti za prednost v smislu pravil o državni pomoči. Taka prednost bi nastala le, če bi ukrep očitno odstopal od standardnih pravil za določanje transfernih cen in prekoračil diskrecijsko pravico davčne uprave. V nasprotnem primeru bi šlo za vmešavanje Komisije v pristojnosti države članice na področju obdavčenja.

(96) Nazadnje je družba FFT trdila, da bi morala Komisija pri ocenjevanju obstoja prednosti upoštevati celotni učinek „na skupino“. V tem smislu skupina Fiat ni imela nobene prednosti, saj se kakršno koli povečanje davčne osnove v Luksemburgu izravna z višjo davčno olajšavo v drugih evropskih državah (zadnja leta zlasti v Italiji).

6.2.2 *Neobstoj selektivnosti*

(97) Po mnenju družbe FFT je referenčni sistem, ki ga je treba upoštevati za oceno selektivnosti, lahko vključeval samo družbe, za katere veljajo pravila o transfernih cenah, to je družbe, ki poslujejo samo s povezanimi tretjimi osebami. To je bilo priznano v odločbi Komisije o shemi Groepsrentebox ([28]), v kateri je trdila, da so bila povezana podjetja glede dejavnosti dolžniškega financiranja v dejanskem in pravnem položaju, ki ni primerljiv s položajem nepovezanih podjetij. Zato bi Komisija, da bi dokazala selektivnost, morala dokazati, da je družba FFT vnaprejšnji cenovni sporazum dobila pod drugačnimi pogoji, kot so veljali za druge luksemburške subjekte v skupini, ki opravljajo dejavnosti financiranja. Vendar je bilo v okrožnici pojasnjeno, da so bili vnaprejšnji cenovni sporazumi na voljo vsem družbam finančnih skupin. Selektivnosti torej ni bilo.

(98) Po mnenju družbe FFT vnaprejšnja davčna stališča, ki jih je izdala luksemburška davčna uprava, niso bila diskrecijska, saj so spoštovala načela okrožnice, ki se izrecno sklicuje na neodvisno tržno načelo, opredeljeno v členu 9 vzorčne davčne konvencije OECD. Zato je bila diskrecijska pravica luksemburške davčne uprave, če jo sploh ima, omejena s smernicami in okrožnico. Poleg tega je bilo to omejeno polje proste presoje, prepuščeno davčni upravi, del izvajanja smernic OECD. Ta preprosti element sam po sebi ni mogel povzročiti obstoja državne pomoči. Poleg tega se je vnaprejšnji cenovni sporazum FFT redno pregledoval.

([28]) Odločba Komisije 2009/809/ES z dne 8. julija 2009 o shemi Groepsrentebox, ki jo namerava uvesti Nizozemska (C 4/07 (ex N 465/06)) (UL L 288, 4.11.2009, str. 26) (v nadaljnjem besedilu: odločba Groepsrentebox).

(99) Družba FFT je še trdila, da Komisija ni dokazala, da je vnaprejšnji cenovni sporazum FFT z uporabo metode MTMN odstopal od drugih vnaprejšnjih davčnih stališč, sklenjenih z družbami v položaju, ki je primerljiv s položajem družbe FFT. Po mnenju družbe FFT ni bilo nobenega dvoma, da bi primerljiva družba, ki bi bila v podobnem položaju kot ona, lahko zaprosila za vnaprejšnje davčno stališče in določila svoj obdavčljivi dobiček na podlagi metode MTMN. Ker je za družbo FFT in primerljive družbe veljal isti davčni sistem, ni bilo smiselno ugotavljati, ali je bila metoda za določitev transfernih cen, uporabljena za družbo FFT, skladna s smernicami OECD (kar je po mnenju družbe FFT vsekakor bila) ali ne.

6.2.3 *Dejanski položaj družbe FFT je bil bistveno drugačen od položaja, ugotovljenega v odločbah o centrih za usklajevanje*

(100) Po mnenju družbe FFT se je sklep o začetku postopka občutno razlikoval od predhodnih odločb, v katerih je Komisija izpodbijala uporabo metode za določanje transfernih cen (to je metode dodatka na stroške) kot davčnega ukrepa, ki je omogočil selektivno prednost ([29]). V teh odločbah je bila shema na voljo le davčnim zavezancem, ki so izpolnjevali določene zahteve, medtem ko je Komisija v sklepu o začetku postopka izpodbijala samo uporabo metode MTMN, to je posebno določitev obdavčljivega dobička v okviru postopka vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, ki je na voljo vsem luksemburškim davčnim zavezancem, ki opravljajo dejavnosti financiranja s povezanimi subjekti.

(101) Poleg tega se je v teh odločbah dohodek, ugotovljen z metodo dodatka na stroške, lahko zelo razlikoval od statutornega dobička, kar ne velja za družbo FFT. Drugače kot v primeru družbe FFT uporaba metodologije za določanje transfernih cen v prejšnjih odločbah očitno odstopa od smernic OECD. Smernice OECD prav tako ne vsebujejo jasnih smernic za določanje transfernih cen za določene dejavnosti, ki jih izvaja družba FFT (kot sta financiranje in zakladništvo).

(102) Poleg tega je družba FFT trdila, da Komisija prav tako ni upoštevala dejstva, da je vnaprejšnji cenovni sporazum FFT temeljil na ekonomski študiji, skladni s smernicami OECD, kar posledično dokazuje, da dobiček ni bil določen samovoljno in da luksemburški davčni organi niso izvajali nikakršne diskrecijske pravice.

7. **ODGOVOR LUKSEMBURGA NA PRIPOMBE TRETJIH OSEB**

(103) Luksemburg je z dopisom z dne 5. januarja 2015 izrazil strinjanje s pripombami družbe FFT.

8. **PREUČITEV**

(104) V skladu z določbami člena 107(1) Pogodbe je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.

(105) Kot je odločilo Sodišče Unije ([30]), da bi bil ukrep opredeljen kot pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, morajo biti izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji: (i) ukrep mora biti mogoče pripisati državi in financirati se mora z državnimi sredstvi; (ii) prejemniku mora podeliti prednost; (iii) ta prednost mora biti selektivna ter (iv) ukrep izkrivlja ali bi lahko izkrivljal konkurenco in lahko vpliva na trgovino med državami članicami.

(106) Za namene tega sklepa je zlasti treba nadalje preučiti obstoj selektivne prednosti.

([29]) Odločba Komisije [2003] o shemi pomoči, ki jo izvaja Belgija – Sistem vnaprejšnjih davčnih stališč za US Foreign Sales Corporations (UL L 23, 28.1.2004, str. 14); Odločba Komisije [2003] o shemi pomoči, ki jo je Belgija namenila centrom za usklajevanje s sedežem v Belgiji (UL L 282, 30.10.2003, str. 25); Odločba Komisije [2002] o shemi državne pomoči C 49/2001 (ex NN 46/2000) – Centri za usklajevanje, ki jo izvaja Luksemburg (UL L 170, 9.7.2003, str. 20); Odločba Komisije [2003] o shemi pomoči, ki jo je Francija namenila sedežem in logističnim centrom (UL L 23, 28.1.2004, str. 1); Odločba Komisije [2002] o shemi pomoči, ki jo je Nemčija namenila centrom za nadzor in usklajevanje (UL L 177, 16.7.2003, str. 17).

([30]) Zadeva C-399/08 P, Komisija/Deutsche Post, ECLI:EU:C:2010:481, točka 39.

(107) V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba glede pogoja v zvezi s selektivno prednostjo „ugotoviti, ali je v okviru dane pravne ureditve zadevni nacionalni ukrep take vrste, da omogoča prednost ‚posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga' v primerjavi z drugimi, ki so glede na cilj, ki se uresničuje z zadevno ureditvijo, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju in so tako deležni drugačnega obravnavanja, ki ga je v bistvu mogoče opredeliti kot diskriminacijo" ([31]).

(108) Natančneje, sodišče je razvilo tristopenjsko analizo za ugotovitev, ali je določen davčni ukrep selektiven ([32]). Najprej je treba opredeliti skupno ali običajno davčno ureditev, ki se uporablja v zadevni državi članici. To je „referenčni sistem". Drugič, treba je ugotoviti, ali zadevni davčni ukrep pomeni odstopanje od tega sistema v smislu, ali razlikuje med gospodarskimi subjekti, ki so z vidika ciljev, ki so lastni sistemu, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju. Če ukrep pomeni odstopanje od referenčnega sistema, se nato v tretjem koraku analize preveri, ali je ta ukrep upravičen glede na naravo ali splošno shemo referenčnega sistema. Nazadnje, davčni ukrep, ki odstopa od uporabe referenčnega sistema, je lahko upravičen, če lahko zadevna država članica dokaže, da ta ukrep izhaja neposredno iz temeljnih ali usmerjevalnih načel njenega davčnega sistema ([33]). V takem primeru davčni ukrep ni selektiven. Dokazno breme v tem tretjem koraku nosi država članica.

(109) Sodišče je v sodbi v zadevi FIAT ([34]) dodatno pojasnilo, kako opredeliti zadevni referenčni sistem. Navedlo je, da Komisija pri določanju referenčnega sistema ne bi smela upoštevati parametrov in pravil, ki so zunaj nacionalnega davčnega sistema. Natančneje, v točki 96 sodbe v zadevi FIAT je ugotovilo, da „[p]ri preučitvi obstoja selektivne davčne prednosti v smislu člena 107(1) PDEU in pri ugotavljanju davčnega bremena, ki ga mora običajno nositi podjetje, torej ni mogoče upoštevati parametrov in pravil, ki niso del zadevnega nacionalnega davčnega sistema, razen če se ta nanje izrecno sklicuje."

(110) Glede na ta načela je Sodišče v točki 117 sodbe v zadevi FIAT ([35]) ugotovilo, da je treba sklep o zaključku v navedeni zadevi razglasiti za ničen, ker je Komisija napačno uporabila pravo, da je ugotovila obstoj selektivne prednosti glede na referenčni okvir, ki vključuje neodvisno tržno načelo, ki ne izhaja iz celovite preučitve upoštevnega nacionalnega davčnega prava.

(111) V skladu s členom 266 Pogodbe mora torej Komisija sprejeti potrebne ukrepe za uskladitev s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti v zadevi FIAT.

(112) V zvezi s tem Komisija priznava, da je v sklepu o začetku postopka svojo oceno merila selektivne prednosti oprla na predpostavko, da referenčni okvir vključuje neodvisno tržno načelo. To načelo je izpeljala iz svojih predhodnih odločb ([36]) in sodne prakse Sodišča ([37]), ki se razlagajo v skladu s smernicami OECD, kot je podrobno opisano v uvodnih izjavah 53 do 56 tega sklepa.

([31]) Združeni zadevi C-451/21 P in C-454/21 P, Luksemburg in drugi/Komisija, ECLI:EU:C:2023:948, točka 106. Glej tudi zadevo C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, točka 40.

([32]) Združene zadeve C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, točke 49, 64 in 65. Ta metoda analize selektivnosti pomoči v treh korakih je bila zasnovana, da bi se razkrila prikrita selektivnost ugodnih davčnih ukrepov, ki so očitno na voljo kateremu koli podjetju: glej združene zadeve C-649/20 P, C-658/20 P, C-662/20 P, Španija in drugi/Komisija, ECLI:EU:C:2023:60, točka 48.

([33]) Združene zadeve C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, točka 65.

([34]) Združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Komisija/Fiat Chrysler Finance Europe, ECLI:EU:C:2022:859.

([35]) Združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe in Irska/Evropska komisija, ECLI:EU:C:2022:859. Glej tudi obrazložitev v točkah 81 do 112 sodbe.

([36]) Odločba Komisije [2003] o shemi pomoči, ki jo izvaja Belgija – Sistem vnaprejšnjih davčnih stališč za US Foreign Sales Corporations (UL L 23, 28.1.2004, str. 14); Odločba Komisije [2003] o shemi pomoči, ki jo je Belgija namenila centrom za usklajevanje s sedežem v Belgiji (UL L 282, 30.10.2003, str. 25); Odločba Komisije [2002] o shemi državne pomoči C 49/2001 (ex NN 46/2000) – Centri za usklajevanje, ki jo izvaja Luksemburg (UL L 170, 9.7.2003, str. 20); Odločba Komisije [2003] o shemi pomoči, ki jo je Francija namenila sedežem in logističnim centrom (UL L 23, 28.1.2004, str. 1); Odločba Komisije [2002] o shemi pomoči, ki jo je Nemčija namenila centrom za nadzor in usklajevanje (UL L 177, 16.7.2003, str. 17).

([37]) Združeni zadevi C-182/03 in C-217/03 Belgija in Forum 187/Komisija, ECLI:EU:C:2006:416 (v nadaljnjem besedilu: sodna praksa v zadevi Forum 187).

(113) V skladu s tem so štirje posebni dvomi, navedeni v uvodnih izjavah 63 do 80 sklepa o začetku postopka in navedeni zgoraj v oddelku 4, temeljili na obstoju avtonomnega neodvisnega tržnega načela ([38]). Povedano drugače, predhodna ugotovitev o naravi državne pomoči zadevnega vnaprejšnjega davčnega stališča, kot je določena v sklepu o začetku postopka, je izhajala iz odstopanja od neodvisnega tržnega načela in pravil ali njihove napačne uporabe, ki nista izhajala iz celovite preučitve luksemburškega prava.

(114) Komisija priznava, da je Sodišče v sodbi v zadevi FIAT razsodilo, da Komisija v sklepu o zaključku postopka ni dokazala obstoja selektivne prednosti v korist družbe FFT v smislu člena 107(1) Pogodbe, ker je pri vzpostavitvi referenčnega sistema: „[…] uporabila neodvisno tržno načelo, ki se razlikuje od tistega, ki je opredeljeno v luksemburškem pravu. Tako se je omejila na to, da je v cilju, ki se uresničuje s splošnim sistemom davka od dohodkov pravnih oseb v Luksemburgu, odkrila abstrakten izraz tega načela in zadevno vnaprejšnje davčno stališče preučila, ne da bi upoštevala, kako je navedeno načelo konkretno vključeno v to pravo, zlasti kar zadeva povezane družbe“ ([39]). Ta ugotovitev je pomembna tudi za analizo iz sklepa o začetku postopka.

(115) V zvezi z obdavčitvijo povezanih družb je Sodišče poleg tega navedlo, da je namen nacionalnega prava, ki se uporablja za družbe v Luksemburgu, pridobiti zanesljiv približek tržnih cen – in ta cilj na splošno ustreza cilju neodvisnega tržnega načela –, vendar so ob neobstoju harmonizacije na ravni EU konkretna pravila za uporabo tega načela določena z nacionalnim pravom, zato je treba ta nacionalna pravila upoštevati pri določitvi referenčnega okvira ([40]). Vendar se Komisija v sklepu o začetku postopka ni sklicevala na neodvisno tržno načelo, kot je v bistvu določeno v členu 164(3) L.I.R.

(116) Sodišče je tudi ugotovilo, da iz sodne prakse v zadevi Forum 187 ni mogoče sklepati, da je Sodišče pri presoji davčnih ukrepov na podlagi člena 107(1) Pogodbe nameravalo izpeljati avtonomno neodvisne tržno načelo, ki bi se uporabljalo neodvisno od vključitve tega načela v nacionalno pravo ([41]).

(117) Poleg tega je Sodišče navedlo, da so tudi ob predpostavki, da obstaja mednarodni konsenz o neodvisnem tržnem načelu in da številni nacionalni davčni organi pri pripravi in nadzoru transfernih cen izhajajo iz smernic OECD, „zgolj nacionalne določbe tiste, ki so upoštevne za analizo, ali je treba dane transakcije preučiti z vidika neodvisnega tržnega načela in ali glede na okoliščine primera transferne cene, ki so podlaga za davčno osnovo obdavčljivih dohodkov davčnega zavezanca in njeno razporeditev med zadevnimi državami, odstopajo ali ne od rezultata po neodvisnem tržnem načelu.“ ([42]).

(118) Glede na te ugotovitve in sklepe Sodišča v sodbi v zadevi FIAT je treba ugotoviti, da referenčni sistem, kot je opredeljen v uvodnih izjavah 59 do 63 sklepa o začetku postopka, ki temelji izključno na avtonomnem neodvisnem tržnem načelu, ki izhaja iz sklepov Komisije in sodne prakse v zadevi Forum 187, kot jo razlagajo smernice OECD, ne more biti ustrezno izhodišče za analizo državne pomoči v zvezi z obstojem selektivne prednosti v obravnavani zadevi. Poleg tega v sklepu o začetku postopka niso bili izraženi dvomi na podlagi člena 164(3) L.I.R in okrožnice.

(119) Kot je navedeno v sodbi v zadevi FIAT običajno napaka pri določitvi pravil, ki se dejansko uporabljajo na podlagi upoštevnega nacionalnega prava, in torej pri opredelitvi referenčnega sistema, glede na katerega je bilo treba presojati zadevno vnaprejšnje davčno stališče, nujno vpliva na celotno razlogovanje glede obstoja selektivne prednosti ([43]).

([38]) Glej združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe in Irska/Evropska komisija, ECLI:EU:C:2022:859, točka 104.
([39]) Združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe in Irska/Evropska komisija, ECLI:EU:C:2022:859, točka 91.
([40]) Združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe in Irska/Evropska komisija, ECLI:EU:C:2022:859, točka 93.
([41]) Združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe in Irska/Evropska komisija, ECLI:EU:C:2022:859, točka 104.
([42]) Združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe in Irska/Evropska komisija, ECLI:EU:C:2022:859, točka 96.
([43]) Združeni zadevi C-885/19 P in C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe in Irska/Evropska komisija, ECLI:EU:C:2022:859, točka 118.

(120) Zato Komisija na podlagi posebnih dvomov, izraženih v sklepu o začetku postopka, in v njem navedene utemeljitve v zvezi z opredelitvijo referenčnega sistema ne more ugotoviti, da je Luksemburg z zadevnim vnaprejšnjim davčnim stališčem družbi FFT dodelil selektivno prednost. Poleg tega Komisija v sklepu o začetku postopka ni ocenila obstoja odstopanja, ki bi ga zadevno vnaprejšnje davčno stališče pomenilo glede na kateri koli drugi referenčni sistem, niti ni podvomila v obstoj pomoči iz drugih razlogov, povezanih z obstojem selektivne prednosti.

(121) V tem sklepu mora Komisija zato opustiti dvome, izražene v sklepu o začetku postopka, glede obstoja selektivne prednosti. Ker so merila, ki omogočajo ugotavljanje obstoja državne pomoči na podlagi člena 107(1) Pogodbe, kumulativna, drugih meril ni treba preučiti.

9. **SKLEPNA UGOTOVITEV**

(122) Komisija glede na navedeno ugotavlja, da zadevno vnaprejšnje davčno stališče, ki ga je Luksemburg izdal za družbo FFT, ne pomeni državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Zadevno vnaprejšnje davčno stališče Velikega vojvodstva Luksemburg z dne 3. septembra 2012 v korist družbe FFT ne pomeni državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Veliko vojvodstvo Luksemburg.

V Bruslju, 28. novembra 2024

Za Komisijo
Margrethe VESTAGER
izvršna podpredsednica